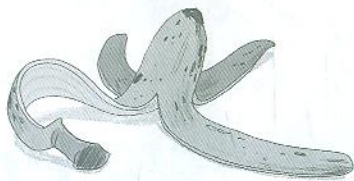

Ця книга для Дженні =*
— від Кріса.

Беллі, яка з часу написання
останньої книги змінила
свій статус на «дружина».
Ти — найкраще
в моєму житті =*
— від Грега.

1

Загадка в кам'яних стовпах

Про що думає супергерой перед битвою? Про хоробрість? Про тріумф? Про страх? Чи про хвилювання?

Мері Перкінс думала про пиріг. Міцно стискаючи ручку своєї парасольки, вона, примруживши очі, вдивлялася крізь лобове скло Банші в ранкову зорю, що розфарбувала пізньожовтневе небо багряними смугами, поки автомобіль Супернулів здригався й торохкотів дуже нерівною лісовою стежкою. Шлунок дівчини тепер підстрибував і хлюпав, наче пральна машина, повна супу.

Виклик Альянсу розбудив Мері ще вдосвіта — комунікаційний пристрій «НІМБ» у формі наручного годинника почав гудіти й блимати, як електрична оса, що заплуталася під ковдрою. Проте дівчина почувалася кепсько не тільки

через вибоїсту дорогу чи ранній підйом. Вона мала цілу низку причин для хвилювання, про які ми не можемо вам розповісти зараз, бо це повністю зруйнує сюжет.

Неллі сиділа на місці пілота, мовчки, як зазвичай, вдивляючись уперед крізь дерева й обома руками тримаючи штурвал срібно-блакитного автомобіля. Банші оснащена двома реактивними двигунами, і Супернулі могли б з ревом домчати небом до місця призначення. Але вказівки Альянсу були чіткими: жодних польотів. Підійти максимально непомітно. Це війна, а перше правило війни: завжди намагайся захопити ворога зненацька.

Мері сиділа поруч із Неллі в кріслі другого пілота. Дівчина відчайдушно намагалась зосередитися на місії, хоча голова досі була забита думками про пироги. Вона глянула на панель управління.

— Ми майже приїхали, — не повернувши голови, сказала Мері, однією рукою поправляючи окуляри, а іншою натискаючи якісь кнопки. — Схоже, ще кілька підрозділів Альянсу чекають на нас на околиці лісу.

Почувши несподіваний шиплячий звук, дівчина обернулася і побачила, що роздулося одне з вух Біллі.

— Трохи нервуюся, — прошепотів він.

— Ми всі нервуємося, Біллі, але не можемо дозволити собі все зіпсувати... — відповіла Мері, коли нова хвиля тривоги накрила її, а шунок зробив чергове ефектне сальто з переворотом. — Знову.

Біллі скривився, пригладжуючи своє надуте вухо. Позаду нього Мері бачила Хільду. Вона сиділа, схрестивши ноги, на металевій підлозі в задній частині Банші й дивилася на ліс за вікном. Навіть зазвичай грайлива рудоволоса закликателька крихітних коней здавалася напруженою. І Мері знала чому.

Погляд зупинився на Мерфові Купері. Лідер Супернулів сидів поруч із Біллі. Він був зблідлий, тихий і задумливий. Здавалося, його мало цікавить екран панелі управління чи навіть майбутня місія. Від хлопця наче ширилася грозова хмара страждань, що сіяла краплі смутку на всю команду. Він уже кілька тижнів був у такому настрої, і це не могло не вплинути на друзів.

Причина, чому Мері думала про пироги, була простою: дівчина завжди уявляла їхню маленьку групу героїв пирогом. Вона, Біллі, Хільда і Неллі — начинка. Поодиноці вони всі чудові інгредієнти: м'ясо, картопля, овочі та соус, але саме Мерф так вдало їх поєднав. Лідер був тістом, що тримало Супернулів разом. Та за останній місяць на тісті з'явилися тріщини. Їхній пиріг розвалювався. І все через новий небажаний інгредієнт...

Мері поглянула на сріблясто-біле волосся Анжеліни, що виблискувало в ранковому сонячному світлі. Дівчина сиділа на підлозі поруч із Хільдою, як завжди жвава та яскрава на вигляд. Судячи з усього, Мерфова мряка смутку жодним чином її не зачіпала.

«Річ не в тому, що Анжеліна погана, — думала Мері. — Просто вона неправильний інгредієнт для нашого пирога. Ми смачний м'ясний пиріг, а вона... вона...»

— Вона — повидло, — рішуче буркнула Мері під ніс.
«Це воно. Немає нічого поганого в повидлі. Йому просто не місце в м'ясному пирозі. Насправді, воно повністю його псує».

— **Ти щойно сказала: «Вона — повидло»?** — спитав Біллі.

Кліпнувши очима, Мері випросталася і почала натискати кнопки на панелі приладів. Маленька крилата літера Z показала позицію Супернулів. Кілька інших символів збиралися на цьому ж місці.

— Я сказала: «Пови... нно... ем-м... це повинно бути тут». Ми на місці, — доповіла Мері, знову втупившись у пейзаж за лобовим склом.

Вони наближалися до околиці лісу. За деревами простягалась широка зелена галявина.

— **Супернулі, зупиніться на межі лісу й приготуйтеся,** — протріщав голос із радіоприймача.

— Вас зрозуміли, — тихо відповіла Неллі, відпускаючи педаль газу.

Банші сповільнилася й зупинилася на узліссі.

Галявина поступово здіймалася, утворюючи невеликий пагорб із зубчастим кам'яним колом нагорі. Силуети монолітів, оточених глибоким рівчаком, чітко вимальовувалися на тлі багряного неба.

— **О-о-о-о, гендж***! — вигукнула Хільда, про-
сунувши голову до Мері. — **Обожнюю генджі!**

Вигляд стародавнього пам'ятника, здавалося, на се-
кунду розвіяв її страх провалити ще одну місію.

Два гігантські камені ідеально обрамляли сонце,
що сходило. Його золотаві промені стріляли по галявині,
наче лазери, прорізаючи млистій світанок. Картина дійсно
вражала.

— Усім підрозділам зайняти позиції, — пролунав
голос із динаміка.

Мері глянула на екран: тепер символи, що позначали
різні підрозділи Альянсу Героїв, розташовувалися колом
уздовж краю галявини. Якою б не була їхня ціль, вони
її оточили.

— Увага всім підрозділам, — знову пролунав
голос, — говорить командир місії Реактивна.

— **О, нічого собі,** — промовила Хільда з вира-
ченими очима. — Реактивна, певно, найкраща скімерка
всього Альянсу. **Вона — легенда.**

Мері трохи підбадьорила ця звістка. Навіть якщо
Мерф не збирається витягати себе з полону туги, при-
наймні місія під контролем висококваліфікованого героя.

— Ми оточили одну з найважливіших фігур Альянсу
Зла, — продовжила Реактивна, — відому як Друїд. Маємо

* Тип доісторичної архітектурної земляної споруди, що має вигляд
круглого або овального майданчика діаметром зазвичай не менше ніж
20 метрів, оточеного земляним валом. — Прим. ред.

інформацію, що Друїд готується до масштабної і дуже
небезпечної атаки. Його база під цим кам'яним колом.

— Генджем, — тихо виправила Хільда.

— Наша місія на сьогодні неймовірно проста, — вела
далі командувачка. — Наближаємося до кола...

— Генджа, — прошепотіла Хільда.

— Тш-ш! — роздратовано шикнув на неї Мерф.
Це були перші слова хлопця за весь шлях.

— ...і знешкоджуємо Друїда та будь-яких інших
негідників, які, можливо, зустрінуться на шляху. — Усім
екіпажам доповісти про готовність.

— Доповідають Супернулі, — промовила Неллі
у свою срібну гарнітуру. — Дощова Тінь — активна...

— Еквана — активна, — доповіла Хільда.

— Канарка — активна.

— Аеронавт — активний.

— Мерф Звичайний — активний, — почувся хрип-
кий, тихий голос Мерфа.

— Ангел — активна, — завершила Анжеліна, знов
повертаючи думки Мері до зіпсованого повидлом м'ясного
пиріга.

Дедалі більше голосів лунало з динаміків. В очах Хіл-
ьди застрибали бісики, коли вона почула імена:

— Доповідає Таран... Доповідає Конвектор... Допо-
відає Леді Мармелад.

— **Як гадаєте, що за здібність у Леді Мар-
мелад?** — поцікавилась Хільда. — Вона бореться

з ворогами за допомогою зухвалих танців*? — клацнувши пальцями, дівчина змахнула головою, намагаючись відтворити на своєму обличчі зухвалий вираз.

Мері з любов'ю спостерігала за подругою. Можливо, ця місія зрештою буде вдалою. У будь-якому разі це їхній останній шанс.

— Доповідає Т-Рех... Доповідає Пончик... Доповідає Джон... — лунало далі з динаміків.

— Кому спало на думку назватися Джоном? — спитав Біллі. — Тут так багато героїв, напевне цей Друїд дуже небезпечний, — вухо хлопця знову надулося від хвилювання.

— **Усім підрозділам — в атаку,** — командувала Реактивна героям, що зібралися. — За моїм сигналом зупиняймо транспортні засоби і гайда. Переконаймося, що Друїд не отримає й крихітного шансу втілити свій план, а всі ми опинимося вдома ще до сніданку.

Неллі обережно натиснула на газ. Банші виїхала з-за дерев і потроху сунула до кам'яних стовпів.

Мері спостерігала за тим, як дедалі більше автомобілів виринали на холодне світло ранкової зорі. Ліворуч виїхала одягнута в чорне постать на великому квадроциклі. З іншого боку виднівся броньований військовий автомобіль, забарвлений у камуфляж, і п'ятеро фігур на мотоциклах просто за ним.

* Хільда посилається на популярну пісню Lady Marmalade, яку виконали в мюзиклі «Мулен Руж» співачки Крістіна Агілера, Lil' Kim, Mya і Plnk. — Прим. ред.

Герої почали оточувати кам'яне коло, а коли наблизились до широкого рову, Реактивна дала сигнал:

— Ми його оточили, — прогримів її голос із радіоприймача. — Виходьте з машин і вступаєте в бій. **Не дозволяйте йому прорватись! Ворухіться!**

Усередині Банші Супернулi витріщалися на Мерфа, в очікуванні його команди. Але хлопець, здавалося, поринув у думки. Мері вже збиралася сама заговорити, коли ініціативу перехопила Анжеліна.

— Ну, тоді гайда! — закликала дівчина, схопившись на ноги й натискаючи кнопку, що відчиняла бічні двері авто. — Ви чули наказ — час проявити героїзм!

Супернулi попрямували за Анжеліною вниз трапом, і від морозного ранкового повітря, що вдарило їх у втомлені обличчя сперло в грудях. Друзі зайняли позицію перед автомобілем, просто на краю рову.

— **Он він!** — пролунав голос десь збоку.

Усередині кам'яного кола вони розгледіли постать, що виходила з простору між двома заваленими стовпами. Це був високий, худий чоловік із покудлою бородою. Він носив вишвілений халат і сандалі, а його обличчя обрамляло довге немите волосся.

— Якийсь він зовсім не страшний, — прошепотіла Мері до Мерфа. — Здається, ми завадили йому поснідати органічною кашею.

Дівчина сподівалася вивести Мерфа з його летаргії за допомогою старих звичних жартів, але хлопець